

prima instanță: Gh. Balan
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

dosarul nr. 2ra-2346/16

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Melinte Plăcintă și a Societății cu Răspundere Limitată „Flacăra” împotriva lui Mihail Ștefănică cu privire la încasarea taxei de stat și încasarea cheltuielilor de asistență juridică

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 08 aprilie 2016, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 05 martie 2015, Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Ștefănică cu privire la încasarea taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii a invocat că în temeiul contractului de asistență juridică și reprezentare încheiat la 28 ianuarie 2012 cu avocatul Vitalie Caldîba, conform bonului de plată seria EC nr. 809774 din 29 ianuarie 2012, precum și în temeiul contractului de asistență juridică nr. 7 din 04 februarie 2013 încheiat cu avocatul Angela Bălan, conform bonurilor de plată seria ET nr. 745530 din 04 februarie 2013, seria ET nr. 745565 din 23 septembrie 2013, seria ET nr. 745572 din 17 decembrie 2013, seria ET 745576 din 28 ianuarie 2013, ultimii au prestat servicii de asistență juridică în sumă de 30800 lei și respectiv, 21600 lei în pricina civilă, nr. 2-3840/11, la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „Cireșar Ștefănică” și Mihail Ștefănică împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Flacăra”, Melinte Plăcintă cu privire la recunoașterea nulității contractelor și încasarea sumelor cu titlu de restituire a prestației.

Indică că prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 30 decembrie 2013, a fost admisă acțiunea.

Iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014 în partea încasării sumelor cu titlu de restituire, a prestației (a datoriei în mărime de 90000 euro și a dobânzii de întârziere în mărime de 15471,39 euro), precum și a cheltuielilor de judecată legate de achitarea taxei de stat în mărime de 25000 lei și de asistență juridică în mărime de 20000 lei, a fost casată hotărârea primei instanțe.

Menționează că pentru depunerea apelului împotriva hotărârii Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 30 decembrie 2013, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea ce ține de încasarea de la dânsul în beneficiul lui Mihail Ștefănică a datoriei în mărime de 90000 EURO și a dobânzii de întârziere în mărime de 15471,39 EURO, a achitat taxa de stat în mărime de 18750 lei, prin intermediul Societății cu Răspundere Limitată „Silvius-Zep”.

Comunică că la 11 februarie 2015 a expediat în adresa lui Mihail Ștefănică și Întreprinderii Individuale „Cireșar Ștefănică” somație, care a fost recepționată la 14 februarie 2015 și respectiv, la 13 februarie 2015, prin care a solicitat restituirea cheltuielilor de judecată sus indicate, în sumă totală de 71150 lei în termen de 15 zile, însă ultimii nu au reacționat.

Consideră că este îndreptățit să solicite încasarea de la ultimii și a dobânzii de întârziere pentru perioada 14 februarie 2015 - 08 aprilie 2016 în mărime de 21299,19 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. art. 82, 92 alin. (1), 96 alin. (1) CPC.

La 22 mai 2015 Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” au depus o cerere de concretizare a cererii de chemare în judecată împotriva lui Mihail Ștefănică, Întreprinderea Individuală „Cireșar Ștefănică” prin care au solicitat încasarea de la Mihail Ștefănică, Întreprinderea Individuală „Cireșar Ștefănică” în beneficiul lui Melinte Plăcintă a taxei de stat în sumă de 18750 lei și cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 30800 lei, încasarea în mod solidar de la Mihail Ștefănică și Întreprinderea Individuală „Cireșar Ștefănică” în beneficiul lui Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 21600 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 82, 92 alin. (1), 94 alin. (1), 96 alin. (1) și alin. (2) CPC.

La 10 decembrie 2015, de către Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” a fost depusă o cerere suplimentară la cererea de concretizare, prin care s-a solicitat încasarea de la Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” în beneficiul lui Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” a dobânzii de întârziere pentru perioada 15 februarie 2015- 14 decembrie 2015 în mărime de 14932,73 lei.

Ulterior, în ședința de judecată din data de 08 aprilie 2016, apelanții Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” au solicitat încasarea dobânzii de întârziere, pentru perioada 14 februarie 2015 - 08 aprilie 2016.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 60 alin. (2) CPC, art. 585, 619 Cod civil.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 08 aprilie 2016, acțiunea a fost admisă parțial și a fost încasate cheltuielile de judecată legate

achitarea taxei de stat în mărime de 18750 lei pentru depunerea apelului împotriva hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 30 decembrie 2013.

A fost respinsă ca neîntemeiată pretenția lui Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” privind încasarea de la Mihail Ștefănică și Întreprinderea Individuală „Cireșar Ștefănică” a cheltuielilor de judecată legate de achitarea serviciilor de asistență juridică din partea avocatului Vitalie Caldîba în mărime de 30800 lei și din partea avocatului Angela Bălan în mărime de 21600 lei în cadrul participării la examinarea pricinii civile, nr. 2-3840/11 la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Individuale „Cireșar Ștefănică” și Mihail Ștefănică împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Flacăra” și Melinte Plăcintă cu privire la recunoașterea nulității contractelor și încasarea sumelor cu titlu de restituire a prestației, admisă parțial prin hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 30 decembrie 2013, casată parțial prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014.

A fost respinsă ca neîntemeiată pretenția lui Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” privind încasarea în mod solidar de la Mihail Ștefănică și Întreprinderea Individuală „Cireșar Ștefănică” în beneficiul lor a dobânzii de întârziere pentru perioada 14 februarie 2015 - 08 aprilie 2016 în mărime de 21299,19 lei, calculată din suma cheltuielilor de judecată pretinse spre încasare în mărime de 71150 lei.

A fost încasată de la Mihail Ștefănică în beneficiul lui Melinte Plăcintă cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în mărime de 18750 lei la depunerea apelului hotărârii Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 30 decembrie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016 a fost admis apelul declarat de Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 05 august 2016 Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 23 iunie 2016 și a hotărârii primei instanțe din 08 aprilie 2016 prin care au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie casată hotărârea primei instanței din 08 aprilie 2016 în partea contestată cu apel și admisă cererea de chemare în judecată privind încasarea de la Mihail Ștefănică și Întreprinderea Individuală „Cireșar Ștefănică” a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 52 400 lei și dobânda de întârziere pentru perioada 14 februarie 2015 și până la data pronunțării deciziei Curții Supreme de Justiție.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și în parte a hotărârii primei instanțe, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Menționează că instanțele ierarhic inferioare au interpretat în mod eronat legea și au aplicat eronat prevederile art. 96 CPC.

Explică că instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au respins acțiunea Întreprinderii Individuale „Cireșar Ștefănică” și Mihail Ștefănică cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată din motiv că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014 și decizia suplimentară din 25 septembrie 2014 a fost

admis apelul lui Melinte Plăcintă și casată parțial hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 30 decembrie 2013.

Relevă că odată ce Melinte Plăcintă a avut câștig de cauză, cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată solicitate, urmau a fi aplicate prevederile art. 96 alin. (1) și alin. (1¹) CPC.

În acest context, invocă că Melinte Plăcintă a avut câștig de cauză, iar Societatea cu Întreprinderea cu Răspundere Limitată „Flacăra” în prima instanță a recunoscut cerința reclamantului Întreprinderea Individuală „Cireșar Ștefănică” privind nulitatea contractului nr. 02-06/2008 din 02 iunie 2008.

Subliniază că Întreprinderea Individuală „Cireșar Ștefănică” nu a respectat procedura prealabilă prevăzută de pct. 7.2 din contract, iar conform art. 97 alin (3) CPC, deoarece reclamantul a înaintat acțiunea fără a înainta în prealabil pretenții, iar pârâtul a recunoscut în judecată imediat pretențiile, cheltuielile de judecată se suportă de reclamant, la caz de Întreprinderea Individuală „Cireșar Ștefănică”.

Explică că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2014 și cea suplimentară din 25 septembrie 2014, rămase irevocabile, instanța de apel, cu referire la prevederile art. 96 alin. (1) și alin. (1¹) CPC, a menționat că din considerentul că acțiunea lui Mihail Ștefănică, în partea declarării nule și fără efecte juridice a tranzacției cu privire la transmiterea sumei de 90 000 euro din 22 aprilie 2008, în partea încasării de la Melinte Plăcintă în beneficiul lui Ștefănică Mihail a sumei datorate în mărime de 90 000 euro și a dobânzii de întârziere în mărime de 15741,39 euro, a fost respinsă ca tardivă, a fost respinsă cerința reclamantilor de încasare a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 25 000 lei.

În concluzie, menționează că cerințele de încasare a cheltuielilor de judecată de la Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” au fost respinse pentru că acțiunea lui Mihail Ștefănică a fost respinsă ca tardivă și nicidecum că pricina a fost relativ complexă, după cum a explicat instanța de apel, prin decizia din 20 mai 2014, considerând că este neprobată necesitatea reală a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 20 000 lei.

Indică că legislația Republicii Moldova nu prevede că pentru o cauză civilă, chiar și relativ complexă, cheltuielile de judecată nu se compensează în conformitate cu prevederile art. 96 CPC.

Chestiunea ce ține de încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 14 februarie 2015 și până la ziua pronunțării hotărârii primei instanțe și instanței de apel, consideră că eronat au aplicate prevederile art. 514 Cod civil.

Invocă că faptul contractării avocaților Vitalie Caldîba, Angela Balan și achitarea de către Melinte Plăcintă a sumei de 52 400 lei pentru asistență juridică, a fost demonstrată prin probe pertinente și concludente, motiv pentru care urmează a fi aplicate prevederile art. 96 CPC.

La data de 26 septembrie 2016 intimații Mihail Ștefănică, Întreprinderea Individuală „Cireșar Ștefănică” au depus referință la cererea de recurs declarată de Melinte Plăcintă și Întreprinderea cu Răspundere Limitată „Flacăra” prin care au solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că recurentul a luat cunoștință cu copia deciziei recurrate motivate la data de 28 iulie 2016, fapt confirmat prin semnătura acestuia aplicată pe versoul deciziei (f. d. 167 verso).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurrate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul

declarat de Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Melinte Plăcintă și Societatea cu Răspundere Limitată „Flacăra” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Dumitru Mardari